

Annales Ecclesiastici Baronii

92

CHRISTI

451.

LEONIS PAP.

12.

VALENTIN. 27. IMP.
MARCIANI 2.

De rebus gestis Constantini contra Eutychetem. **tus est Eutyches; ex quibus Apostolica sedis legati probaverunt Flavianum vere Catholicum, Eutychetem vero absque dubitatione impium hereticum. Tunc Diocorus interlocutus, quam defendebat hancenit, manifestavit heresim, dicens, jure damnatum Flavianum esse, quod dixisset, post aduationem duas esse in Christo naturas: sed hoc nihil sanctius dici potuit, cum ille e contra pertinaci studio contrariam sententiam penitus coram Patribus asseveraret. His adjecta est recitatio Actorum de cognitione facta de fide Notariorum Constantinopoli. Inde vero lecta absolutio Eutychetis facta Ephesi, atque eius occasione recitata sunt Acta quædam Synodi œcumenicæ Ephesinae. Ad postremum vero lecta est impia sententia Ephesi a Diocoro lata in Flavianum.**

LXXXVII. **Quibus omnibus exacte percognitis, interlocutione Judicum in sequentem Sessionem dilata est de fide tractatio. Interlocutique iidem Judices cognitores rogarerunt sententiam Patronum, num illi, quos Diocorus atque ejusdem impetratis collegæ damnassent, absolvendi essent, & in statum pristinum restituendi; contra vero, qui in eos cum ipso Diocoro adeo inquam sententiam tulissent, num ipsi damnandi essent. Hec secura mox est acclamatio Episcoporum, dicentium omnes illos ex prescripto sanctorum canonum esse damnandos, nominatim vero, qui principem locum cum Diocoro in Synodo tenerunt, nimur post Diocorum, Juvenalem Episcopum Hierosolymorum, Thalassium Cœsarœ Cappadocie, Euzebius Ancyrae, Eustathium Berythi, & Basilius Seleucie. Consecuta est hæc cuncta pro gratiarum actione, & Dei laudum celebratione, sacri Trifagii acclamatio videlicet: *Sanctus Deus, Sanctus fortis Sanctus & immortalis*: Additumque: *Multos annos Imperatori*: Sed & multa in Diochorum dicta. Hac brevissima summa contracta sunt omnia, quæ in prima Sessione facta fuerunt.**

PAGIUS

XXX.
Marcianus non interfuit prima Actioni.

Marcianus ante sextam Actionem, in Synodo non venit, licet Baronius num. LXX. arbitratus fuerit, eum ipso initio interfuisse Synodo; quia in omnibus Concilioribus libris ante eum imprimis in Actione prima post Episcoporum catalogum sequebatur Oratio ejusdem Imperatoris habita ad Concilium; quæ tamen ab eo dicta est in sexta Actione, in qua & scripta repertitur. Et tantum Adiōne Marcianus in Synodus advenire, docet Liberatus in Breviario cap. 13. Sexto autem Secretario adveniens Imperator ad Concilium cum *Judicibus & sacro Senatu* allocutionis verba fecit in Concilio, & inter alia dixit, se ad confirmandas fidem, non ad potentiam ostendendas, exemplo Constantini, Synodum intrasse. Idque ex prima Actione colligitur; in cuius fine Judices dixerunt omnia, quæ gesta erant, referri debere ad Imperatorem: ex quo liquet, illum tunc non adfuisse.

De qua illud considerandum quidem est, quod Julianus Coensis Episcopus, agens & ipse vices sancti Leonis Papæ, per interpretarem in Synodo loquitur, homo Græcus inter Græcos: Habent enim hæc, Acta: *Julianus Episcopus agens vices sanctissimi Episcopi Romane Ecclesie Leonis, interpretante eum Florentio Episcopo Lydiae, dixit, &c.* Id quidem non aliunde accidisse certum est, nisi quod (ut primo Annalium tomo diximus) ob excellentiā Romanæ Ecclesie, moris esset legatorum sedis Apostolicæ, Latine semper loqui. Ne quis autem putet Julianum imperitum fuisse linguae Græcae, ob idque locutum esse Latine: habes testificatione sancti Leonis Papæ ipsum Græcum linguam egregie calluisse, cujus rei causa voluerit ab eo transferri in Græcum sermonem epistolam suam ad Flavianum; testatur id quidem ipse S. Leo (a) ep. 69. epistola ad Marciānū: quinetiam Acta Chalcedonensis Concilii ab eodem Latinati donari periit, ut appareat ex litteris (b) ad ipsum Julianum ab eodem sancto Leone conscriptis.

Secunda vero Sessio habita est eodem anno, iisdemque Consulibus, sexto Idus Octobris; in qua de fide tractatio a Patribus habita est. Atque primum omnium lesum est sacram Nicenæ Concilii Symbolum, secundumque eius definitionem sensisse veteres Patres, Cyrillumque, & Leonem Romanum Pontificem, contestati sunt omnes. Recitatum deinde est pariter ex rescripto Symbolum Constantinopolitani Concilii œcumenicī; postea vero duæ sancti Cyilli epistole, quarum alteram ad Nestorium, ad Joannem Antiochenum Episcopum alteram dederat. Insuper magna illa S. Leonis epistola, de Verbi incarnatione ad Flavianum novissime scripta, publice recitari iussa est; quam mirificis laudibus Patres prosecuti sunt, ita acclamantes: *Hæc Patrum fides: Hec Apololorum fides: Omnes ita creditur: Ori bodoxi ita credimus: Anathema quæ non*

Neque Pulcheria Augusta in locum Synodi ingressa est. Nam ista verba, quæ leguntur in Pulcheria prima Actione ex editione Labbeana pag. 574. in locum Præsente ex divino zelo ac fervore fidei etiam Pi. Synodi iniusta & Christianissima Regina Augusta Pulcherrima, desunt in omnibus antiquis exemplaribus, sicuti & in textu Græco, ut observat Baluzius in nova Concil. Collect. pag. 1254. quæ & deesse debere colligit, quod Valentinus Episcopus Philopolitanus, & Episcop. Helleponi & veteris Epyri scribentes ad Leonem Imp. in capp. 16, 35, & 45. codicis encyclii, Auctor Breviuli, Historia Eutychianistarum, Ferrandus Diaconus in Epistola ad Pelagium & Anatolium, Liberatus, Evagrius, & Theophanes nullam in hoc loco Pulcheria mentionem faciant, sed tantum Marciānū, Judicium & Sacri Senatus. Antiquum tamen esse hunc errorem patet ex antiquissimis codicibus, in quibus hoc additamen-

LXXVII.
De Juliano legato per interpretarem locum.

LXXIX.
Secunda Sessio Concilii Chalced.

XXXI.
Pulcheria in locum Synodi in locum Præsente ex divino zelo ac fervore fidei etiam Pi. Synodi iniusta & Christianissima Regina Augusta Pulcherrima, gressa non est.